

KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA

Komitet ds. Zrównoważonego Biznesu

Tabela uwag do projektu *Strategii transformacji ciepłownictwa do 2040 r.*

L.p.	Podmiot zgłaszający uwagę	Część, której dotyczy uwaga (proszę wskazać nr rozdziału lub wpisać Uwagi ogólne / Inne oraz podać nr strony)	Treść uwagi	Uzasadnienie	Stanowisko do uwagi
1	Krajowa Izba Gospodarcza — Komitet ds. Zrównoważonego Biznesu	Rozdz. 2 (Cele Strategii, str. 5) oraz rozdz. 13	Wnosimy o podniesienie rozbudowy i wydłużania sieci ciepłowniczej do rangi odrębnego celu strategicznego, analogicznie do Celu 4 (magazyny ciepła) i Celu 5 (ciepło odpadowe), wraz z dedykowanym działaniem w rozdz. 13 oraz rozważenie wzmocnienia i doprecyzowania Obowiązek przyłączenia nowego obiektu do sieci ciepłowniczej, oraz o uzupełnienie obowiązkowych lokalnych planów zaopatrzenia w ciepło i chłód (Działania 17 i 30) o	Rozbudowa i modernizacja sieci ciepłowniczych pojawia się w dokumencie wyłącznie jako kategoria kosztowa kwalifikowana do wsparcia finansowego, bez odrębnego celu strategicznego. Tymczasem korzyści systemu ciepłowniczego (niższa emisja na odbiorcę, ochrona przed szokami cenowymi) rosną wraz ze skalą przyłączenia, a znaczna część istniejącej sieci (lata 60.–80.) zbliża się do końca cyklu życia technicznego, co rodzi ryzyko kosztów osieroconych bez planowego podejścia. Obowiązek przyłączenia nowego obiektu do sieci ciepłowniczej (o ile	

			wiążące cele rozbudowy sieci ciepłowniczej, skoordynowane z planami zagospodarowania przestrzennego.	istnieją warunki techniczne i ekonomiczne) już dziś funkcjonuje (art. 7b Prawa energetycznego) o wiążące cele rozbudowy sieci ciepłowniczej, skoordynowane z planami zagospodarowania przestrzennego., ale jest osłabiony licznymi wyłączeniami i nie jest powiązany z celami Strategii ani z lokalnymi planami ciepłowniczymi. Bez takiego powiązania rozwój sieci i rozwój zabudowy będą postępować w oderwaniu od siebie.	
2	Krajowa Izba Gospodarcza — Komitet ds. Zrównoważonego Biznesu	Rozdz. 4, rozdz. 5 (pkt 6), oraz Działanie 2 (rozdz. 13.1, str. 50–51)	Wnosimy, aby prace legislacyjne wynikające z Działania 2 traktowały priorytetowo ścieżkę emisyjną (limity g CO₂/kWh) jako kryterium technologicznie neutralne, równoważne wobec kryteriów udziałowych OZE/kogeneracji, oraz aby zasada ta była zapewniona już na etapie prac nad projektem nowelizacji ustawy – Prawo energetyczne (UC121).	Obecna ustawowa definicja „efektywnego systemu ciepłowniczego” strukturalnie premiuje OZE i kogenerację, nie uwzględniając wprost ciepła z innych źródeł niskoemisyjnych działających w odmiennym modelu technicznym, w tym z instalacji jądrowych. Grozi to wykluczeniem technologii umożliwiających osiągnięcie celów Strategii (stałe dostawy niskoemisyjnego ciepła po akceptowalnej cenie dla odbiorców) i inwestorów gotowych wnieść kapitał w nisko- i bezemisyjne źródła ciepła z	

				powodu definicji krajowej, a nie realnej emisyjności.	
3	Krajowa Izba Gospodarcza — Komitet ds. Zrównoważonego Biznesu	Rozdział 5, str. 10	Zmiana brzmienia 1. priorytetu na „poprawa bezpieczeństwa energetycznego, poprzez stopniowe uniezależnianie sektora ciepłowniczego od zakupu paliw kopalnych na rzecz większego wykorzystywania technologii nisko- i bezemisyjnych”.	Obecnie priorytet zakłada odstępianie od paliw kopalnych na rzecz większego wykorzystania OZE, pomijając inne technologie niskoemisyjne, które mogły mieć zastosowanie w ciepłownictwie zgodnie z art. 26 (2) EED. Sama Strategia zawiera działanie 13, które ma na celu wdrożyć ścieżkę niskoemisyjną przewidzianą w regulacjach unijnych. Pierwszy priorytet nadaje kierunek zmian i powinien być neutralny technologicznie zwłaszcza, że późniejsze punkty wskazują na konkretne technologie.	
4	Krajowa Izba Gospodarcza — Komitet ds. Zrównoważonego Biznesu	Rozdz. 5 (pkt 12) oraz Działanie 28 (rozdz. 13.2, str. 63–64)	Wnosimy, aby Strategia: (1) wprost powiązała Działanie 28 z już obowiązującymi terminami ustawy o KSC/NIS2, zamiast przedstawiać cyberbezpieczeństwo jako odległy cel na lata 2027–2030; (2) wskazała dedykowany instrument finansowy wspierający mniejsze przedsiębiorstwa ciepłownicze w	Strategia poświęca cyberbezpieczeństwu jedną wzmiankę i jedno działanie, bez budżetu i bez odniesienia do obowiązujących przepisów. Tymczasem od 3 kwietnia 2026 r. obowiązuje nowelizacja ustawy o KSC (NIS2), która wprost wymienia „system ciepłowniczy lub chłodniczy” jako podsektor kluczowy sektora Energetyka — z terminami wcześniejszymi niż horyzont Działania	

			spełnieniu wymogów NIS2; (3) odniosła się wprost do rosnącego ryzyka bezpieczeństwa systemów OT wynikającego z integracji sektorowej (Power-to-Heat).	28. Żaden z 15 programów finansowania opisanych w rozdz. 12.1 nie wymienia cyberbezpieczeństwa jako kwalifikowanego typu projektu.	
5	Krajowa Izba Gospodarcza — Komitet ds. Zrównoważonego Biznesu	Rozdział 6.1.11, str. 25	Uwzględnienie ciepła z SMR nie tylko jako „odpadowe”, ale także jako celowo wykorzystywane ciepło systemowe na terenach miejskich wypełniając wymogi redukcji emisji nałożonych przez EED.	Rozwój technologii SMR pozwala na wykorzystanie ciepła pierwotnego, co powinno być uwzględnione w strategii. Ścieżka niskoemisyjna, którą przewiduje art. 26 EED umożliwia zastosowanie energetyki jądrowej nie tylko jako odpadowej, ale też niskoemisyjnej. W tym zakresie, dyrektywę do polskiego porządku prawnego ma wdrożyć nowelizacja ustawy Prawo energetyczne, które jest obecnie w konsultacjach (UC 121).	
6	Krajowa Izba Gospodarcza — Komitet ds. Zrównoważonego Biznesu	Rozdz. 8 oraz Działania 17 i 30 (rozdz. 13.2)	Wnosimy o uzupełnienie zakresu obowiązkowych lokalnych planów zaopatrzenia w ciepło o wymiar bezpieczeństwa systemu i ciągłości dostaw — w tym analizę odporności na awarie, redundancję źródeł wytwórczych oraz powiązanie z bilansem mocy systemu elektroenergetycznego.	Ciepłownictwo systemowe ma charakter infrastruktury strategicznej, zaopatruje w ciepło ok. 15 mln mieszkańców, w tym szpitale i szkoły, a jego awaria zimą stanowi bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia i życia odbiorców. Planowanie wyłącznie z perspektywy kosztowej i technologicznej, bez uwzględnienia tego wymiaru, byłoby nieadekwatne do strategicznego znaczenia sektora.	

7	Krajowa Izba Gospodarcza — Komitet ds. Zrównoważonego Biznesu	Rozdz. 10 (str. 32–34)	Wnosimy, aby Strategia w co najmniej równym stopniu co przyłącza elektroenergetyczne traktowała priorytetowo rozbudowę i wydłużanie samej sieci ciepłowniczej oraz utrzymanie roli lokalnej sieci ciepłowniczej jako zasobu odciażającego Krajowy System Elektroenergetyczny.	Strategia traktuje rozbudowę sieci elektroenergetycznej wyłącznie jako warunek techniczny przyłączania źródeł Power-to-Heat, pomijając ryzyko dla samego systemu elektroenergetycznego. PSE prognozuje własną lukę wytwórczą (rosnącą do nawet 14 000 MW w 2040 r.) i wprost wskazuje elektryfikację ciepłownictwa jako jedną z głównych przyczyn wzrostu zimowego zapotrzebowania na moc (Plan rozwoju sieci przesyłowej PSE na lata 2027–2036). Zimą ok. 80% energii elektrycznej w Polsce nadal pochodzi z elektrowni ciepłych, a wygaszanie kogeneracji może oznaczać ubytek ok. 4,9 GWe mocy do 2035 r. i ryzyko przeciążeń sieci 110 kV do 137%.	
8	Krajowa Izba Gospodarcza — Komitet ds. Zrównoważonego Biznesu	Działanie 6 (rozdz. 13.1, str. 53)	Wnosimy, aby nowy model taryfowania ciepła (Działanie 6), przed wejściem w życie, został poddany konsultacjom z przedsiębiorstwami różnej wielkości i umożliwiał: (1) zawieranie długoterminowych kontraktów typu Heat Purchase	Brak jasności co do zasad zwrotu z kapitału jest dziś jedną z głównych barier pozyskania finansowania dłużnego i prywatnego. Obecne zasady taryfikacji nie są w pełni neutralne technologicznie, co przy szacowanych 197–231 mld zł nakładów inwestycyjnych do 2040 r. (w	

			Agreement; (2) zastosowanie minimalnych poziomów rentowności dla wszystkich technologii nisko- i bezemisyjnych, a nie tylko wybranych, jak przewiduje obecnie ustawa Prawo energetyczne.	większości finansowanych komercyjnie) utrudni sfinansowanie transformacji przy akceptowalnym koszcie kapitału.	
9	Krajowa Izba Gospodarcza — Komitet ds. Zrównoważonego Biznesu	Działanie 6 (rozdz. 13.1)	Wnosimy, aby taryfy dla źródeł Power-to-Heat odzwierciedlały okresy ujemnych cen energii elektrycznej na rynku hurtowym, przenosząc tę korzyść na cenę ciepła w danym okresie rozliczeniowym, zamiast ją uśredniać.	Bez takiego mechanizmu korzyści z nadprodukcji OZE pozostaną głównie po stronie wytwórców, a nie trafią do odbiorców ciepła systemowego, co osłabi społeczną akceptację dla transformacji elektryfikacyjnej ciepłownictwa i asymetrycznie rozłoży ryzyko cenowe integracji sektorowej (sector coupling).	
10	Krajowa Izba Gospodarcza — Komitet ds. Zrównoważonego Biznesu	Działanie 23 (rozdz. 13.2, str. 61–62)	Wnosimy o wprowadzenie kryteriów premiujących krajowy/lokalny łańcuch dostaw w programach wsparcia i zamówieniach publicznych finansowanych ze środków publicznych oraz o rozwój programów szkoleniowych i kwalifikacyjnych dla lokalnych wykonawców.	Inwestycje przewidziane w Strategii mają z natury charakter lokalny, nie da się ich w całości zaimportować z zagranicy. Skala nakładów (197–231 mld zł do 2040 r.) stanowi bezpośredni impuls rozwojowy dla polskich firm, o ile zostanie wykorzystana świadomość, w tym do adresowania zidentyfikowanego w Strategii (rozdz. 5) „niedoboru kadr technicznych i kompetencji”.	

11	Krajowa Izba Gospodarcza — Komitet ds. Zrównoważonego Biznesu	Działanie 30 (rozdz. 13.2, str. 64–65)	Wnosimy, aby środki wspierające sporządzanie lokalnych planów ciepłowniczych (Działanie 30) były dostępne przed upływem pierwszych terminów planistycznych, z pierwszeństwem dostępu dla małych i średnich przedsiębiorstw ciepłowniczych, oraz aby umożliwiały wykonanie studiów wykonalności obejmujących szeroki zakres technologii, a nie z góry zawężonych do jednego rozwiązania.	Jakość obowiązkowych planów (dla gmin >45 tys. mieszkańców) zależy od realnego wsparcia analitycznego i finansowego, a nie samego nałożenia obowiązku. Jak sama Strategia zauważa, największy ciężar inwestycyjny przy najmniejszych możliwościach finansowych poniosą małe i średnie przedsiębiorstwa ciepłownicze.	
12	Krajowa Izba Gospodarcza — Komitet ds. Zrównoważonego Biznesu	Działanie 30 (rozdz. 13.2, str. 64–65)	Wnosimy o rozszerzenie zakresu wsparcia technicznego dla mniejszych przedsiębiorstw w ramach Działania 30 o przygotowanie do wymogów cyberbezpieczeństwa wynikających z nowelizacji ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (NIS2).	Mniejsze przedsiębiorstwa ciepłownicze, nieposiadające własnych działów IT/OT, będą miały największe trudności z samodzielnym spełnieniem wymogów NIS2 w wyznaczonych terminach. Bez wsparcia lokalne plany ciepłownicze powstawałyby w oderwaniu od równoległe obowiązujących wymogów bezpieczeństwa infrastruktury.	